

Սայաթ Նովա

Էսօր իմ յարին տեսա

Էսպես լավ մոխսամագ, Արութինի ասած:

Էսօր իմ յարի՛ն տեսա բաղչի մեչը ման գալով,
Գեղի՛նը գարթարվեցավ իմ յարի օսկե նալով.
Բըլբուլի պես պտուտ էկա վարթի վրա, ձեն տալով.
Ջունուն էլավ խիլքըս գըլխես, սիրտս տխուր, աճկս լալով.
Հուս ունիմ իմ ստեղծողենն՝ մեր դուշմանն ըլի էս հալով:

Յա՛ր, էտ քու նագ ու դամգով ջանս փել ու փանդ իս արի,
Խմիլ ես էշխով շարբաթը, պռոշնիրըդ խանդ իս արի.
Խաթ ու խալով, քաղցր լիզվով շատ ինձ պեսին բանդ իս արի.
Տո՛ւր դանակը, ինձի սպանե, մի՛ սսի՝ ըիշխանդ իս արի.
Չունքի մահս յարենն է, թո՛ւղ լի մեռնիմ լավ գոգալով:

Տարին-տասներկու ամիս մագիրըդ հուսած կուլի.
Պռոշենեդ միդը Է կաթում, թողնիս՝ յախեդ թաց կուլի,
Գարնան շը՛նչի նըման՝ կարմիր վարթի հիդ բաց կուլի.
Ի՛նչ օքուդ է քու բաղմնչուն՝ դարիբ բլբուլը լաց կուլի.
Մուրվաթ չունի՞ս, պտուտ գու քա բաղչի վրա ճըկճըկալով:

Յիփ քու սուրաթը կու քաշին՝ նաղչումը շընուք կու տաս.
Կու վատվուս ճրաքի պես՝ սաղչումը շընուք կու տաս.
Մըշկով լիքը բըրուլի պես՝ թաղչումը շընուք կու տաս.

Բաց կուլիս կարմիր վարթի պես՝ բաղշումը շրնուք կու տաս,
Քամին դիբչի փոթլիդ մեչը՝ հուտըդ գու քա վըովուալով:

Յիս է՛լ ուրիշ յար չունիմ, է՛ս գլխեն վաղ իմացի,
Անգաճ ա՛րա, մա՛տաղ իմ քիզ, է՛ս խոսկս սաղ իմացի.
Մտիկ ա՛րա քու ստիղծողին, տուզ-նամագ-աղ իմացի.
Սալաթ Նովին մի՛ ջգրեցնի՛ Էշխենեդ տուսաղ իմացի.
Խիլքս գլխենես տարիլ իս քու, բենո՛րվաթ, գարդիշ տալով: